

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

Megjelen hetenként ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési díj: Ötásbás petiorért 5 kr. Nagyból terjedelmű, mint amennyi több izbeli hirdetések, alkú szorint a legolcsóbb árért.

Előfizetési árak: Helyben és postán külvé. Egy évre 10 frt - kr. 1/2, évre 2 frt 50 kr.

Még egyszer a bankkérdés.

A miniszterium köröbéli kizivárgó legújabb hírek szerint, a pénzügyminiszter valahára elhatározta, hogy ezégeto kérdés megoldásához hozzalát.

Ugyanis azt hallók, hogy a kormány részéről csakis a volna megállapítva, hogy vagy az osztrák nemzeti bankkal fog egyezményt köttetni, vagy pedig más uton lesz gondoskodva, a feladat megoldásáról.

Ez nem mondható sem sokat ígérő, sem tervszerű törekvésnek. Ha az osztrák nemzeti bankkal szándékozik a kormány egyezményt kötni, s feltéve, hogy az egyezmény létre is jön: ebből kétéle következtetést vonhatunk ki.

Először is azt, hogy mind saját kormányunk, mind az osztrák nemzeti bank részéről el lenne ismerve valahára, hogy az osztrák bank kiváltsága Magyarországra nem kötelező.

De, mivel arról mitem hallunk, hogy minők lennének azon feltételek, melyek kormányunk és az osztrák bank között egyezmény alapjául vétendő. — győres orvoslást a megkövetendő egyezménytől épen nem is várhatunk.

Attól kell félnünk, hogy egy nagyobb osztrák fiókbanknál aligha lenne több azon egyezményt követelménye; s a helyett, hogy lényeges javítás eszközöltetnék pénzügyi állápotunkon. — habár alakilag bizonyos sallangokkal czítráztatnék is fel az új intézmény. — valóság a gal csakis a mai állapot nyerne az új egyezmény által megerősítést.

Es ha köteleznék is az osztrák bank magát Magyarországra irányában, ki áll jót érte, hogy a kikötendő feltételeket az megírta tartja. vagy hogy képes lesz megtartani?

Jóhetnek közbe Ausztria és Magyarország közt surlódások: jóhetnek közbe félreértések az osztrák bank és a magyar kormány közt különböző válság nélkül is.

Az első esetben örökösen nyakunkon lesz, sőt növekedhetik az osztrák banktól alig is elválasztható ágió, mely örökös szédülésig tényszerű.

A második esetben, ha az osztrák banknak tetszik, kikötni Magyarországgal, ki fogja az osztrák bankot kötelezni kötelessége teljesítésére?

Magyarország ily esetben igazságszolgáltatást alig várhatna a száfélelékpen érdekelt osztrák bíróságoktól.

De meg a per alatt ránk nézve már csak amiatt is beállana a roppant válság, hogy az osztrák bank tetteleg elvonná Magyarországtól a pénzközléteket. És utóárá is kényseritve lennének engedni, vagyis a banknak, meglehet, legsúlyosabb felhételét elfogadni.

Mert arra még csak gondolunk sem lehet, hogy feyverrel vegyünk magunknak elégtételt... Ily körülmények közt egyetlenegy menekvés az önálló nemzeti bank megalapítása.

Külföldi olesó pénzék segélyül vétele.

Magyarország már fenálló számos pénzüzetét hozzájárulásával hozná létre a kormány az ország fővárosában azon központi magyar pénzüzetet, mely az országot megszabadítja az osztrák bank önkényétől, — vagy pedig a bankszabadság kimondása által kívánna segíteni a nyomott viszonyokon.

Az mindegyik jobb lenne a mai szédülés súlyos következményeinek, melyek örösti súlylval nehezédnek bizleti viszonyainkra, s ebből-utóbb végesapást néreendnek szegény hazinkra...

Meglátszik, hogy az évek óta folyamatosan levő vajudának mi lesz zálelménye! Féltünk tőle, hogy a nagy nagy újra kis egeret fog szálni!

Az országgyűlési baloldali kör f. hó 10-ken tartott értekezleten az elvarataihoz intézett felhívásban érintett országos pártterkezet idejéül 1872. martius hó 10-ének reggeli 10 óráig, az előleges értekezésre pedig március 9-ének délutáni 5 óráig tűzte ki, és ezekre az elvaratai által választott küldötteket ezenel tisztelettel meghívja. Az értekezlet helye később fog közütdomásra hozatni.

A központi bizottság vasárnap d. e. tartott ülésében folytatta a választási tvjavaslat részletes tárgyalását. A 20 dik §-son kezdve a III. fejezet 6 dik §-ig haladt.

A III. fejezetre nézve részletes tárgyalás alapjául, a Deakpárt kisbizottsága által megállapított ismeretes szerkezet némi vita után 7 szavazattal a IV. o. előadójának (szavazata) ellenében fogadtatván el, ennek részletes tárgyalásába is belebeszéltek a bizottság.

A bizottság tegnap nem tartott ülést, a ma d. e. tartott ülésében azonban valószínűleg bevégette az egész tvjavaslat tárgyalását. Nyilvános ülés valószínűleg szerdán lesz.

Külföld. A franciaia nemzetgyűlésben e hó 8-án az igazságtűy s a bíróságok reformja volt napirenden. E ránk nézve különös érdekel bíró vitából közöljük a következőket:

A nemzetgyűlés e hó januárjában a terjesztve: Emanuel Aragó, Berongeré, s a harmadik a bírósági újjászervezésre nézve kiküldött bizottság.

Emanuel Aragó bírálja a két utóbbi terv rendelkezéseit, melyek egyike csak lényegtelenebb módosításokat, a másik pedig egyelőre épen semmi változtatást sem akar. Ily fontos kérdésben elv szerint kell eljárni. O a választási elv mellett van, melyet, elismeri: koményen meg lehet támadni. Azonban e szerint a beszéd s hangja olyan, mint a kis madár dala.

Nagyon tuiságosan dicserélt kedvesem. — De nézze csak: uróm, hogy azt beszéltem, mindjárt megváltozott; hangja megszokadt, arca piros lett, és szemében könyecsepp derengett. — Talán sajnálta, hogy ön is fáradozt? s a mint kilépett, olyan felve jött.

— Oh istenem! — szóló féltve Armand. — De im, nézze csak: uróm már közel felénk. Látja milyen szép ő! Hajában mily ékesen áll az a kis ibolya: és hozám neki a libéből.

Armand feje kábúlni kezdett s nem figyelt az okos kis leány csevegéseire. Mária meglepett. — Mindketten megrendültek, a mint egymást meglátták s nem tudtak percze s szóhoz jutni.

Hymen. Tegnap kelt házassági trigyre.

Nagy-Várad kertilen m. kir. köztisztelőben álló postagazgató Zóbel Lipót özv. Bokasávé született Bagossy Ilka kellemus urónóval Tasnádról: — és ünneplés esküví itt Debreczenben délelőtti 8 1/2 órakor rom. kath. templomban, melyen tisztelt kispépost s kanonok Husly Károly által magasztos illelteséggel párosult szónoklat mellett a szokott vallási szertartással díszes közönség jelenlétében tartottat.

A m. kir. országos fopostagazgató Gervay Mihály Pestről, — és helybeli kerületi m. kir. pénzügyigazgató, s királyi tanácsos Halmaszy Lipót — mint tanúk vettek részt az ünneplésen. — Az esküvíót a „Fehérló” szállodában kedélyes reggeli követte, — mely után az egybekelti derek pár, számos tisztelői kikisérve — a déli vonattal — Nagyváradra, hazá elutazának.

A kincstár részére termelendő dohány illelő bejelentések határidője febr. végéig meg hosszabbítottatott. Folyó hó 11-én Gervay Mihály miniszteri tanácsos és országos fopostagazgató, magán egyben városunkba érkezven, alkalmilag a postát is meglátogatta, a mint a helyiségben végig ment, ott talála a levelhordókat, kérdést intézett hozzájuk, hogy győzik-e rendszeren és gyorsan kézbesíteni a leveleket, ha a kocsiposta küldeményeket együttesen hordják? — vonakodva mindegyik rámondta, hogy csak győzik; Gervay erre szabórtólag válaszolt: győzni győztek, de mikor jut mindenkül levehéző, mikor önk először az egyszerű leveleket rendezik, aztán a pénzes küldeményeket átvesszik, beírják és csak aztán indulnak kézbesíteni? — Gervay belátván az egeó szükségét, megfogta a helybeli gondnoknak, hogy a kocsipostát a levelestápost hordásától különítse el és hatodik levelhordót is alkalmazzon, hogy a közönség hamarabb juthasson újság és egyszerű levelekhöz és a levelhordók is biztosabban és gyorsabban mozoghassanak.

A debreczeni dal és zeneegylet választmányának jelentése a közgyűléshez: Melyen tisztelt közgyűlés! Egyelünk alapszabályai 15 §. első pontjában foglalt kötelességünkhöz képest a lelety 1871-ik évi egyleti elötdöntéink következtében van szerencsénk évi jelentésünket isztelel beteterjesztetni! Társulatunk küléletére vonatkozólag átátdönésben előre kell bocsátanunk, hogy a mult évben az összes hazai, különösen az anyagi haszon keresést nélkülözö társulási szellemre, a nagy nemzeti visszahatás megszüntével, mely visszahatásnak többi hasonlókhöz számítva egyelünk is közöni nagyrészen keletkezését, — eléggé nem csodálható közönység gyakorlati nyomatását. Hogy e majdnem átalánosnak mondható közönység dacára a zeneletnek megőrszint örövendés előrehaladását és életképességét tanúsított, ezt egyrészt városunk műveltségét, másrészt a közönységnek, másrészt pedig egyelünk buzgó és fáradoatlan igazgatóinak köszönhetjük. Egyelünk a mult év elején egész levegőben új alapokon és új működési körrel alakultván, majdnem egész évben, mint újra kezdő a kezdet nehezétségével volt kénytelen küzdeni, mire nagy befolyással volt azon itt általában említett körülmény, hogy karmesteres s így a szellemi működés tényleges vezérölő, egy év folyamán többször változott, s a rökön és ellenszenv hullámzásai, a biztos irányban tartani kelő egyleti hajót a cél felé törővő utjából gyakran eltereltek.

Ilk az egylet beléletére vonatkozólag böles tudomására van a melyen tisztelt közgyűlésnek, hogy egyelünk a debreczeni virágzó zenedével a mult év elején oly módon lépett solidaritásba, hogy egyelünk „Debreczeni dal és zeneegylet” czímen a zenedének, új tanári székek javadalmazása illelőleg alapítási feltételével, anyagi jövedelmét átadja s ez viszont egyelünknek, önkormányzati jogának épésben tartása mellett a szükséges anyagiakkal és szerelvényekkel látja el. E solidaritás a zenede egylet által is véglegesen elfogadtatván s így ténynyé válván, az alapszabályok legfelsőbb hatóságilag is helyeslettek, illelőleg mult 1871 apr. 5 ról 7692. sz. alatt bemutatású záradékkal ellátattak. Az alakulás egyelünk szervezését egyelőre némileg ideiglenes jellegűvé tevén: jöllehet a választmány mindjárt legelső ülésében Sz. Nagy Károly

A Rónai család — mint már jelezük is — jelenleg Miskolcon vendégszerel. Mondanunk sem kell talán, hogy siker követő felépésüket, tetszés jéteküket. Egy onnan érkezett tudósítás elragadólag beszél a művészcsaládról s azon hatásról, melyet ők előidéztek. Tegnap szinte felléptek, előadták III. Rikárd királyt, melyben Rónai művészi tehetséget oly fényesen székta ragyogtatni. A művészcsoad csak e hó 21-én fog visszatérni városunkba.

Kenderessy János néh. Beke Antal tanító árvái javára 5 — öt frt 60 krt adományozott, mit is mind magam, mind az árvák nevében köszönetet vettem. Debreczen febr. 13-án 1872.

Révész Bálint superintendens. Muraközy Karoly győzzerész a néh. Beke Antal tanító árvái javára 5 — öt frt adományozott. Fogadják mind a magam, mind az árvák nevében köszönetemet. Debreczen febr. 13-án 1872.

Révész Bálint superintendens. — Ha volna kedve ezen kis leánynak, elhozhatná kedgyednek. Lakásom ide nem messzire esik. Nézd csak leányka, kedves kis leányka, amott a parton azt a fehér kis házikót, ha oda elmegyész, a képt, még el se fáradsz mire megérkezel. Vedd im e kulcsot s nyisd fel az első szobának ajtaját. Nem fogsz ott senkit se találni, ki téled féltene, s ha még is Rajnáld bátyám honn találna lenni, s kérdeznéd tőled, mit keressz, im e kis gyűrű tudtul adja neked, ki küldött. A képet mihielyt meglátod, mindjárt megismered kis az.

A kis leányka mindjárt elszaladt. Magok maradtak. — Mily jól áll a kedgyed hajában az a kis ibolya! — szóló ábrándos hangon Armand. — Nekem is van egy szép kis virágom! ... — Ennek mindene, még virága is van. — Csak az nincs, a ki tölem elfogadja! — De igen, ugye nekem akarja adni? az nagyon szép lehet, mondja kis milyen!

Armand lelkesüve szóló: — Gyenge kis virág az én szerelmem, mely keblemben eddig elszárvá élt: most e virágot im, nekem adom! Válaszaz: hazgyádd éltet neki vagy nem? Hagyd élni leányka, éltet mindennem! Vagy pedig tórd le a tövérel s dobd el: ugy a virággal én is elhalok! ... Armand hevesen tekintett Mária-ra, ki szemesüve hallgatás szavát és ismét folytatta: — Eddig azért nem látta a világ virágomat, az én szerelmemet, mert jól beszárva

UJDONSÁGOK.

A Rónai család — mint már jelezük is — jelenleg Miskolcon vendégszerel. Mondanunk sem kell talán, hogy siker követő felépésüket, tetszés jéteküket. Egy onnan érkezett tudósítás elragadólag beszél a művészcsoadról s azon hatásról, melyet ők előidéztek. Tegnap szinte felléptek, előadták III. Rikárd királyt, melyben Rónai művészi tehetséget oly fényesen székta ragyogtatni. A művészcsoad csak e hó 21-én fog visszatérni városunkba.

Kenderessy János néh. Beke Antal tanító árvái javára 5 — öt frt 60 krt adományozott, mit is mind magam, mind az árvák nevében köszönetet vettem. Debreczen febr. 13-án 1872.

Révész Bálint superintendens. Muraközy Karoly győzzerész a néh. Beke Antal tanító árvái javára 5 — öt frt adományozott. Fogadják mind a magam, mind az árvák nevében köszönetemet. Debreczen febr. 13-án 1872.

Révész Bálint superintendens. — Ha volna kedve ezen kis leánynak, elhozhatná kedgyednek. Lakásom ide nem messzire esik. Nézd csak leányka, kedves kis leányka, amott a parton azt a fehér kis házikót, ha oda elmegyész, a képt, még el se fáradsz mire megérkezel. Vedd im e kulcsot s nyisd fel az első szobának ajtaját. Nem fogsz ott senkit se találni, ki téled féltene, s ha még is Rajnáld bátyám honn találna lenni, s kérdeznéd tőled, mit keressz, im e kis gyűrű tudtul adja neked, ki küldött. A képet mihielyt meglátod, mindjárt megismered kis az.

A kis leányka mindjárt elszaladt. Magok maradtak. — Mily jól áll a kedgyed hajában az a kis ibolya! — szóló ábrándos hangon Armand. — Nekem is van egy szép kis virágom! ... — Ennek mindene, még virága is van. — Csak az nincs, a ki tölem elfogadja! — De igen, ugye nekem akarja adni? az nagyon szép lehet, mondja kis milyen!

Armand lelkesüve szóló: — Gyenge kis virág az én szerelmem, mely keblemben eddig elszárvá élt: most e virágot im, nekem adom! Válaszaz: hazgyádd éltet neki vagy nem? Hagyd élni leányka, éltet mindennem! Vagy pedig tórd le a tövérel s dobd el: ugy a virággal én is elhalok! ... Armand hevesen tekintett Mária-ra, ki szemesüve hallgatás szavát és ismét folytatta: — Eddig azért nem látta a világ virágomat, az én szerelmemet, mert jól beszárva

UJDONSÁGOK.

A Rónai család — mint már jelezük is — jelenleg Miskolcon vendégszerel. Mondanunk sem kell talán, hogy siker követő felépésüket, tetszés jéteküket. Egy onnan érkezett tudósítás elragadólag beszél a művészcsoadról s azon hatásról, melyet ők előidéztek. Tegnap szinte felléptek, előadták III. Rikárd királyt, melyben Rónai művészi tehetséget oly fényesen székta ragyogtatni. A művészcsoad csak e hó 21-én fog visszatérni városunkba.

Kenderessy János néh. Beke Antal tanító árvái javára 5 — öt frt 60 krt adományozott, mit is mind magam, mind az árvák nevében köszönetet vettem. Debreczen febr. 13-án 1872.

Révész Bálint superintendens. Muraközy Karoly győzzerész a néh. Beke Antal tanító árvái javára 5 — öt frt adományozott. Fogadják mind a magam, mind az árvák nevében köszönetemet. Debreczen febr. 13-án 1872.

Révész Bálint superintendens. — Ha volna kedve ezen kis leánynak, elhozhatná kedgyednek. Lakásom ide nem messzire esik. Nézd csak leányka, kedves kis leányka, amott a parton azt a fehér kis házikót, ha oda elmegyész, a képt, még el se fáradsz mire megérkezel. Vedd im e kulcsot s nyisd fel az első szobának ajtaját. Nem fogsz ott senkit se találni, ki téled féltene, s ha még is Rajnáld bátyám honn találna lenni, s kérdeznéd tőled, mit keressz, im e kis gyűrű tudtul adja neked, ki küldött. A képet mihielyt meglátod, mindjárt megismered kis az.

A kis leányka mindjárt elszaladt. Magok maradtak. — Mily jól áll a kedgyed hajában az a kis ibolya! — szóló ábrándos hangon Armand. — Nekem is van egy szép kis virágom! ... — Ennek mindene, még virága is van. — Csak az nincs, a ki tölem elfogadja! — De igen, ugye nekem akarja adni? az nagyon szép lehet, mondja kis milyen!

Armand lelkesüve szóló: — Gyenge kis virág az én szerelmem, mely keblemben eddig elszárvá élt: most e virágot im, nekem adom! Válaszaz: hazgyádd éltet neki vagy nem? Hagyd élni leányka, éltet mindennem! Vagy pedig tórd le a tövérel s dobd el: ugy a virággal én is elhalok! ... Armand hevesen tekintett Mária-ra, ki szemesüve hallgatás szavát és ismét folytatta: — Eddig azért nem látta a világ virágomat, az én szerelmemet, mert jól beszárva

— Ha volna kedve ezen kis leánynak, elhozhatná kedgyednek. Lakásom ide nem messzire esik. Nézd csak leányka, kedves kis leányka, amott a parton azt a fehér kis házikót, ha oda elmegyész, a képt, még el se fáradsz mire megérkezel. Vedd im e kulcsot s nyisd fel az első szobának ajtaját. Nem fogsz ott senkit se találni, ki téled féltene, s ha még is Rajnáld bátyám honn találna lenni, s kérdeznéd tőled, mit keressz, im e kis gyűrű tudtul adja neked, ki küldött. A képet mihielyt meglátod, mindjárt megismered kis az.

A kis leányka mindjárt elszaladt. Magok maradtak. — Mily jól áll a kedgyed hajában az a kis ibolya! — szóló ábrándos hangon Armand. — Nekem is van egy szép kis virágom! ... — Ennek mindene, még virága is van. — Csak az nincs, a ki tölem elfogadja! — De igen, ugye nekem akarja adni? az nagyon szép lehet, mondja kis milyen!

Armand lelkesüve szóló: — Gyenge kis virág az én szerelmem, mely keblemben eddig elszárvá élt: most e virágot im, nekem adom! Válaszaz: hazgyádd éltet neki vagy nem? Hagyd élni leányka, éltet mindennem! Vagy pedig tórd le a tövérel s dobd el: ugy a virággal én is elhalok! ... Armand hevesen tekintett Mária-ra, ki szemesüve hallgatás szavát és ismét folytatta: — Eddig azért nem látta a világ virágomat, az én szerelmemet, mert jól beszárva

— Ha volna kedve ezen kis leánynak, elhozhatná kedgyednek. Lakásom ide nem messzire esik. Nézd csak leányka, kedves kis leányka, amott a parton azt a fehér kis házikót, ha oda elmegyész, a képt, még el se fáradsz mire megérkezel. Vedd im e kulcsot s nyisd fel az első szobának ajtaját. Nem fogsz ott senkit se találni, ki téled féltene, s ha még is Rajnáld bátyám honn találna lenni, s kérdeznéd tőled, mit keressz, im e kis gyűrű tudtul adja neked, ki küldött. A képet mihielyt meglátod, mindjárt megismered kis az.

A kis leányka mindjárt elszaladt. Magok maradtak. — Mily jól áll a kedgyed hajában az a kis ibolya! — szóló ábrándos hangon Armand. — Nekem is van egy szép kis virágom! ... — Ennek mindene, még virága is van. — Csak az nincs, a ki tölem elfogadja! — De igen, ugye nekem akarja adni? az nagyon szép lehet, mondja kis milyen!

Armand lelkesüve szóló: — Gyenge kis virág az én szerelmem, mely keblemben eddig elszárvá élt: most e virágot im, nekem adom! Válaszaz: hazgyádd éltet neki vagy nem? Hagyd élni leányka, éltet mindennem! Vagy pedig tórd le a tövérel s dobd el: ugy a virággal én is elhalok! ... Armand hevesen tekintett Mária-ra, ki szemesüve hallgatás szavát és ismét folytatta: — Eddig azért nem látta a világ virágomat, az én szerelmemet, mert jól beszárva

— Ha volna kedve ezen kis leánynak, elhozhatná kedgyednek. Lakásom ide nem messzire esik. Nézd csak leányka, kedves kis leányka, amott a parton azt a fehér kis házikót, ha oda elmegyész, a képt, még el se fáradsz mire megérkezel. Vedd im e kulcsot s nyisd fel az első szobának ajtaját. Nem fogsz ott senkit se találni, ki téled féltene, s ha még is Rajnáld bátyám honn találna lenni, s kérdeznéd tőled, mit keressz, im e kis gyűrű tudtul adja neked, ki küldött. A képet mihielyt meglátod, mindjárt megismered kis az.

A kis leányka mindjárt elszaladt. Magok maradtak. — Mily jól áll a kedgyed hajában az a kis ibolya! — szóló ábrándos hangon Armand. — Nekem is van egy szép kis virágom! ... — Ennek mindene, még virága is van. — Csak az nincs, a ki tölem elfogadja! — De igen, ugye nekem akarja adni? az nagyon szép lehet, mondja kis milyen!

Armand lelkesüve szóló: — Gyenge kis virág az én szerelmem, mely keblemben eddig elszárvá élt: most e virágot im, nekem adom! Válaszaz: hazgyádd éltet neki vagy nem? Hagyd élni leányka, éltet mindennem! Vagy pedig tórd le a tövérel s dobd el: ugy a virággal én is elhalok! ... Armand hevesen tekintett Mária-ra, ki szemesüve hallgatás szavát és ismét folytatta: — Eddig azért nem látta a világ virágomat, az én szerelmemet, mert jól beszárva

UJDONSÁGOK.

A Rónai család — mint már jelezük is — jelenleg Miskolcon vendégszerel. Mondanunk sem kell talán, hogy siker követő felépésüket, tetszés jéteküket. Egy onnan érkezett tudósítás elragadólag beszél a művészcsoadról s azon hatásról, melyet ők előidéztek. Tegnap szinte felléptek, előadták III. Rikárd királyt, melyben Rónai művészi tehetséget oly fényesen székta ragyogtatni. A művészcsoad csak e hó 21-én fog visszatérni városunkba.

Kenderessy János néh. Beke Antal tanító árvái javára 5 — öt frt 60 krt adományozott, mit is mind magam, mind az árvák nevében köszönetet vettem. Debreczen febr. 13-án 1872.

Révész Bálint superintendens. Muraközy Karoly győzzerész a néh. Beke Antal tanító árvái javára 5 — öt frt adományozott. Fogadják mind a magam, mind az árvák nevében köszönetemet. Debreczen febr. 13-án 1872.

Révész Bálint superintendens. — Ha volna kedve ezen kis leánynak, elhozhatná kedgyednek. Lakásom ide nem messzire esik. Nézd csak leányka, kedves kis leányka, amott a parton azt a fehér kis házikót, ha oda elmegyész, a képt, még el se fáradsz mire megérkezel. Vedd im e kulcsot s nyisd fel az első szobának ajtaját. Nem fogsz ott senkit se találni, ki téled féltene, s ha még is Rajnáld bátyám honn találna lenni, s kérdeznéd tőled, mit keressz, im e kis gyűrű tudtul adja neked, ki küldött. A képet mihielyt meglátod, mindjárt megismered kis az.

A kis leányka mindjárt elszaladt. Magok maradtak. — Mily jól áll a kedgyed hajában az a kis ibolya! — szóló ábrándos hangon Armand. — Nekem is van egy szép kis virágom! ... — Ennek mindene, még virága is van. — Csak az nincs, a ki tölem elfogadja! — De igen, ugye nekem akarja adni? az nagyon szép lehet, mondja kis milyen!

Armand lelkesüve szóló: — Gyenge kis virág az én szerelmem, mely keblemben eddig elszárvá élt: most e virágot im, nekem adom! Válaszaz: hazgyádd éltet neki vagy nem? Hagyd élni leányka, éltet mindennem! Vagy pedig tórd le a tövérel s dobd el: ugy a virággal én is elhalok! ... Armand hevesen tekintett Mária-ra, ki szemesüve hallgatás szavát és ismét folytatta: — Eddig azért nem látta a világ virágomat, az én szerelmemet, mert jól beszárva

— Ha volna kedve ezen kis leánynak, elhozhatná kedgyednek. Lakásom ide nem messzire esik. Nézd csak leányka, kedves kis leányka, amott a parton azt a fehér kis házikót, ha oda elmegyész, a képt, még el se fáradsz mire megérkezel. Vedd im e kulcsot s nyisd fel az első szobának ajtaját. Nem fogsz ott senkit se találni, ki téled féltene, s ha még is Rajnáld bátyám honn találna lenni, s kérdeznéd tőled, mit keressz, im e kis gyűrű tudtul adja neked, ki küldött. A képet mihielyt meglátod, mindjárt megismered kis az.

A kis leányka mindjárt elszaladt. Magok maradtak. — Mily jól áll a kedgyed hajában az a kis ibolya! — szóló ábrándos hangon Armand. — Nekem is van egy szép kis virágom! ... — Ennek mindene, még virága is van. — Csak az nincs, a ki tölem elfogadja! — De igen, ugye nekem akarja adni? az nagyon szép lehet, mondja kis milyen!

Armand lelkesüve szóló: — Gyenge kis virág az én szerelmem, mely keblemben eddig elszárvá élt: most e virágot im, nekem adom! Válaszaz: hazgyádd éltet neki vagy nem? Hagyd élni leányka, éltet mindennem! Vagy pedig tórd le a tövérel s dobd el: ugy a virággal én is elhalok! ... Armand hevesen tekintett Mária-ra, ki szemesüve hallgatás szavát és ismét folytatta: — Eddig azért nem látta a világ virágomat, az én szerelmemet, mert jól beszárva

— Ha volna kedve ezen kis leánynak, elhozhatná kedgyednek. Lakásom ide nem messzire esik. Nézd csak leányka, kedves kis leányka, amott a parton azt a fehér kis házikót, ha oda elmegyész, a képt, még el se fáradsz mire megérkezel. Vedd im e kulcsot s nyisd fel az első szobának ajtaját. Nem fogsz ott senkit se találni, ki téled féltene, s ha még is Rajnáld bátyám honn találna lenni, s kérdeznéd tőled, mit keressz, im e kis gyűrű tudtul adja neked, ki küldött. A képet mihielyt meglátod, mindjárt megismered kis az.

A kis leányka mindjárt elszaladt. Magok maradtak. — Mily jól áll a kedgyed hajában az a kis ibolya! — szóló ábrándos hangon Armand. — Nekem is van egy szép kis virágom! ... — Ennek mindene, még virága is van. — Csak az nincs, a ki tölem elfogadja! — De igen, ugye nekem akarja adni? az nagyon szép lehet, mondja kis milyen!

Armand lelkesüve szóló: — Gyenge kis virág az én szerelmem, mely keblemben eddig elszárvá élt: most e virágot im, nekem adom! Válaszaz: hazgyádd éltet neki vagy nem? Hagyd élni leányka, éltet mindennem! Vagy pedig tórd le a tövérel s dobd el: ugy a virággal én is elhalok! ... Armand hevesen tekintett Mária-ra, ki szemesüve hallgatás szavát és ismét folytatta: — Eddig azért nem látta a világ virágomat, az én szerelmemet, mert jól beszárva

— Ha volna kedve ezen kis leánynak, elhozhatná kedgyednek. Lakásom ide nem messzire esik. Nézd csak leányka, kedves kis leányka, amott a parton azt a fehér kis házikót, ha oda elmegyész, a képt, még el se fáradsz mire megérkezel. Vedd im e kulcsot s nyisd fel az első szobának ajtaját. Nem fogsz ott senkit se találni, ki téled féltene, s ha még is Rajnáld bátyám honn találna lenni, s kérdeznéd tőled, mit keressz, im e kis gyűrű tudtul adja neked, ki küldött. A képet mihielyt meglátod, mindjárt megismered kis az.

A kis leányka mindjárt elszaladt. Magok maradtak. — Mily jól áll a kedgyed hajában az a kis ibolya! — szóló ábrándos hangon Armand. — Nekem is van egy szép kis virágom! ... — Ennek mindene, még virága is van. — Csak az nincs, a ki tölem elfogadja! — De igen, ugye nekem akarja adni? az nagyon szép lehet, mondja kis milyen!

Armand lelkesüve szóló: — Gyenge kis virág az én szerelmem, mely keblemben eddig elszárvá élt: most e virágot im, nekem adom! Válaszaz: hazgyádd éltet neki vagy nem? Hagyd élni leányka, éltet mindennem! Vagy pedig tórd le a tövérel s dobd el: ugy a virággal én is elhalok! ... Armand hevesen tekintett Mária-ra, ki szemesüve hallgatás szavát és ismét folytatta: — Eddig azért nem látta a világ virágomat, az én szerelmemet, mert jól beszárva

TÁRCZA.

A FESTŐ SZERELME.

— Beszélj. — (Folytatás.) — Ne mondj el. — Jól van tehát. Isteneim, csak a kis könyv volna meg! — Megvan! — kiálta Armand, mintha a pamlag mellől húzná ki a különben nála volt könyvet.

— Ennek háját fogni uróm kifejezni érte, ha ismered. Mily öröme lesz! Anonban a

